

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงพัฒนา (Developmental research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยใช้เทคนิคเดลฟายร่วมกับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรประกอบด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการดูแลบาดแผลจากสาธารณภัยฉุกเฉินหรือภัยพิบัติหมู่ที่ปฏิบัติงานในสถานบริการสุขภาพหรือสถาบันการศึกษาทั่วประเทศ เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยกำหนดคุณสมบัติดังนี้

1.1 สาขาแพทย์ เป็นแพทย์ผู้มีความรู้ประสบการณ์การรักษาด้านศัลยกรรม ด้านสาธารณสุขฉุกเฉิน หรือภัยพิบัติหมู่ หรืออาจารย์แพทย์ผู้มีความรู้ประสบการณ์ทางด้านการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ

1.2 สาขาพยาบาล เป็นพยาบาลวิชาชีพผู้มีความรู้ประสบการณ์ด้านการพยาบาลผู้ป่วยในแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน หรือมีประสบการณ์ทางด้านการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป อาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์ด้านการสอนเกี่ยวกับการดูแลบาดแผล

2. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ พยาบาลที่มีประสบการณ์การดูแลแผลและมีหน้าที่ดูแลบาดแผลจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยคัดเลือกโดยการสืบค้นรายชื่อผู้เชี่ยวชาญจาก ผลงานการเขียนตำรา เอกสาร บทความ และงานวิจัยเกี่ยวกับการดูแลบาดแผลจากสาธารณภัยฉุกเฉินหรือ ภัยพิบัติหมู่ โดยผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 20 คน (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2545)

2. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้วิจัยคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง คือ พยาบาลที่ปฏิบัติงานในแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

เครื่องมือดำเนินการวิจัย และเครื่องมือรวบรวมข้อมูลวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

1.1 แนวทางการสนทนากลุ่มของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่พยาบาลใช้ในการดูแลบาดแผล และแนวคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติในการดูแลบาดแผลจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ได้แก่ การประเมินบาดแผล การทำความสะอาดบาดแผล การดกแต่งบาดแผล และการเย็บปิดบาดแผล โดยในแต่ละด้านมีข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติในการดูแลบาดแผลโดยใช้เทคนิคปลอดภัย

1.2 ร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 ประกอบด้วย เนื้อหาที่ได้จากการทำสนทนากลุ่มกับพยาบาล และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดูแลบาดแผล

1.3 ร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 ประกอบด้วย เนื้อหาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์คำตอบ และข้อเสนอแนะ จากร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1

1.4 แนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่ผ่านการปรับปรุงจากร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2

2. เครื่องมือรวบรวมข้อมูลวิจัย ประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย วุฒิการศึกษา ความเชี่ยวชาญ ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดูแลบาดแผลหรือการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ โดยกำหนดรหัสแทนชื่อ และนามสกุลของผู้เชี่ยวชาญ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาของแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1

ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทำสนทนากลุ่มกับพยาบาล และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดูแลบาดแผล ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดโดยให้ผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแสดงความคิดเห็น เห็นด้วย หรือ ไม่เห็นด้วย หากผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ให้เติมในช่องข้อเสนอแนะที่อยู่ทางขวามือ

ลักษณะแบบสอบถามรอบที่ 1

แนวปฏิบัติในการดูแลบาดแผล	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อเสนอแนะ
1. ข้อความ ...			

ผู้วิจัยเลือกข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80 (Polit & Beck, 2004) รวมทั้งนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงเพื่อสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2

2.2 แบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์คำตอบ และข้อเสนอแนะ จากแบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 นำมาแก้ไขปรับปรุง ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิดในลักษณะมาตราประมาณค่า 11 ระดับ ของเทอร์สโตน (Therstone) (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกตอบตามความเห็นด้วยของข้อความ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น โดยผู้เชี่ยวชาญสามารถแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของแต่ละข้อลงในช่องทางขวามือ มีลักษณะดังนี้

ลักษณะแบบสอบถามรอบที่ 2

แนวปฏิบัติในการ ดูแลบาดแผล	ระดับความคิดเห็น											ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
1. ข้อความ ...												

ผู้วิจัยนำข้อความทั้งหมดมาหาคำมัชฌาน และค่าการกระจายควอไทล์ รวมทั้งนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงเพื่อสร้างแบบสอบถามความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติไปใช้

2.3. แบบสอบถามความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติไปใช้ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเป็นข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่หน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน และประสบการณ์ในการดูแลบาดแผลจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด และปลายเปิด และส่วนที่ 2 แบบสอบถามความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติไปใช้ที่ผ่านการปรับปรุงจากร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 โดยให้พยาบาลทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เป็นไปได้ อาจเป็นไปได้ และเป็นไปไม่ได้ หากทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง อาจเป็นไปได้ หรือ เป็นไปไม่ได้ ให้ระบุเหตุผลประกอบ

ลักษณะแบบสอบถามความเป็นไปได้ฯ

แนวปฏิบัติในการดูแลบาดแผล	เป็นไปได้	อาจเป็นไปได้ (ระบุเหตุผล)	เป็นไปได้ (ระบุเหตุผล)
1. ข้อความ ...			

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้ รวมทั้งนำเสนอแนะและข้อคิดเห็นมาปรับปรุงแนวปฏิบัติฯ เพื่อให้มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้มากที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. แนวทางการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยนำแนวคำถามการสนทนากลุ่มของพยาบาล นำไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้แก่ อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลจำนวน 2 ท่าน อาจารย์พยาบาลสาขาการพยาบาล ศัลยศาสตร์จำนวน 2 ท่าน และพยาบาลที่ปฏิบัติงานในแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉินที่มีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 5 ปีจำนวน 1 ท่าน หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้อง และความครอบคลุมของเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาที่ 0.90 ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2. ผู้วิจัยฝึกฝนทักษะการสนทนากลุ่ม เพื่อเรียนรู้และเกิดทักษะในเทคนิควิธีการ การเป็นผู้นำกลุ่มสนทนา การลำดับคำถาม วิธีการบันทึกข้อมูล การถอดความ และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญวิจารณ์เทคนิคและทักษะ เพื่อพัฒนาปรับปรุงวิธีการ ทักษะ และการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทำสนทนากลุ่มจนผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ

3. แบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1, รอบที่ 2 และแบบสอบถามความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติไปใช้สำหรับพยาบาล ผู้วิจัยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้แก่ อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลจำนวน 2

ท่าน อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาแนวปฏิบัติจำนวน 2 ท่าน และพยาบาลที่มีประสบการณ์ด้านการพัฒนาแนวปฏิบัติจำนวน 1 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาที่ 0.90 ผู้วิจัยนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำโครงการวิจัยเสนอผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หลังจากนั้นผู้วิจัยทำหนังสือถึงต้นสังกัดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินงาน ประโยชน์และการนำผลการวิจัยไปใช้ มีรายละเอียดของการพิทักษ์สิทธิในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

1. การพิทักษ์สิทธิของผู้เชี่ยวชาญ การรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จะไม่ระบุชื่อผู้เชี่ยวชาญใช้วิธีการใส่รหัสแทน ผู้วิจัยจะไม่เปิดเผยรายชื่อให้ผู้เชี่ยวชาญคนอื่นๆ ทราบ ผลของข้อมูลจะนำเสนอเป็นแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติในภาพรวม เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาและการนำแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติไปใช้

2. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การรวบรวมข้อมูลทุกขั้นตอน ผู้วิจัยคำนึงถึงจริยธรรมในการวิจัย โดยผู้วิจัยแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบและขออนุญาตเพื่อบันทึกเทปขณะทำสนทนากลุ่ม ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติไปใช้ และจากการทำสนทนากลุ่มจะเก็บเป็นความลับและนำไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น และข้อมูลที่ได้นจะนำเสนอในภาพรวมเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ผู้วิจัยจะไม่เปิดเผยชื่อและลักษณะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีสิทธิ์จะตกลงหรือปฏิเสธในการให้ข้อมูล หรือมีสิทธิ์ที่จะถอนตัวในระหว่างการทำวิจัยได้ตลอดเวลา โดยไม่จำเป็นต้องชี้แจงเหตุผลและไม่ส่งผลกระทบใดๆ นอกจากนี้จะไม่มีการบิดเบือนข้อมูลให้ผิดไปจากที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ให้ข้อมูลไว้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและวิธีการรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยการพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ มีการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัว ผ่านคณบดี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดภูเก็ต เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ การวิจัยและขออนุญาตรวบรวมข้อมูล

1.2 หลังจากได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดภูเก็ตแล้ว ผู้วิจัยขอเข้าพบหัวหน้าฝ่ายการพยาบาล และหัวหน้าพยาบาลแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน เพื่อชี้แจง วัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย และความร่วมมือกลุ่มตัวอย่างสร้าง สัมพันธภาพ อธิบายวัตถุประสงค์ และรายละเอียดของการวิจัยเพื่อเตรียมความพร้อมในการให้ ข้อมูล พร้อมทั้งนัดหมายเพื่อกำหนดเวลาในการสนทนากลุ่ม

1.3 ผู้วิจัยเตรียมผู้ทำหน้าที่บันทึกข้อมูลการสนทนากลุ่มซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ ในการทำสนทนากลุ่ม โดยให้คำแนะนำวิธีการบันทึกข้อมูลการสนทนากลุ่ม เตรียมหลักฐานที่จะ แสดงตัวต่อกลุ่มตัวอย่าง เช่น บัตรประจำตัวนักศึกษา หนังสือที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงาน เตรียม อุปกรณ์สนามที่จะใช้ในการสนทนากลุ่มให้พร้อม ได้แก่ เครื่องบันทึกเสียง เทปเปล่า ถ่านวิทยุ สมุดบันทึก และปากกา

1.4 ผู้วิจัยติดต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อแนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอ ความร่วมมือในการทำวิจัย

1.5 เมื่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่าน ตอบรับการทำวิจัย ผู้วิจัยทำหนังสือเสนอคณบดีคณะ พยาบาลศาสตร์ถึงต้นสังกัดของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขออนุญาตให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามความ ตรงตามเนื้อหาการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอ ผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 และรอบที่ 2

2. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ ผู้วิจัยจัดการสนทนากลุ่มกับ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยแนะนำตัวต่อพยาบาล อธิบายให้ทราบถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียด ของการวิจัย แจ้งสิทธิในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยและการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง จัดทำ การสนทนากลุ่มครั้งละ 6-7 คน โดยทำการสนทนากลุ่มครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ดำเนินการ สนทนาตามแนวทางสนทนากลุ่มที่ได้กำหนดหัวข้อการสนทนาไว้ เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติการดูแล บาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ

การดูแลบาดแผล ได้ร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ นำมาจัดทำแบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาการพยาบาลในการดูแลบาดแผล เพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 โดยคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักวิชาการ และหลักภาษาให้มีความชัดเจน และเข้าใจง่าย

3. ขั้นตอนดำเนินการพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติผู้วิจัยส่งร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 และรอบที่ 2 และแบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาของแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 และรอบที่ 2 เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็น โดยส่งแบบสอบถามแต่ละชุดพร้อมซองจดหมายติดแสตมป์جاهหน้าซองถึงผู้วิจัย (หากผู้วิจัยไม่ได้รับแบบสอบถามคืนตามกำหนดเวลา ผู้วิจัยติดตามทางโทรศัพท์ ใน 1 สัปดาห์ต่อมา จนได้แบบสอบถามครบ) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนทั้งหมดในแต่ละรอบมาวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 2 รอบ ดังมีรายละเอียดของกิจกรรมดังนี้

3.1 รอบที่ 1 ผู้วิจัยจัดส่งเอกสารให้ผู้เชี่ยวชาญ 2 ชุด ได้แก่ ร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 และแบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 ประกอบด้วย 3 หัวข้อ คือ หัวข้อที่ 1 การดูแลบาดแผลผู้ประสบภัย ณ สถานที่เกิดเหตุ ก่อนถึงโรงพยาบาล ประกอบด้วยข้อความแนวปฏิบัติฯ 15 ข้อความ หัวข้อที่ 2 การปฏิบัติต่อผู้ประสบภัยในสถานพยาบาล ประกอบด้วยข้อความแนวปฏิบัติฯ 31 ข้อความ และหัวข้อที่ 3 การดูแลสิ่งแวดล้อมและการทำให้ปราศจากเชื้อในอุปกรณ์ทางการแพทย์ประกอบด้วย 5 ข้อความ รวม 51 ข้อความ (ตารางที่ 2) พร้อมชี้แจงให้ทราบถึงวิธีการตอบแบบสอบถาม และขอให้ผู้เชี่ยวชาญส่งแบบสอบถามคืนให้ผู้วิจัยภายใน 2 สัปดาห์

3.2 หลังจากได้รับแบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาของแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 คืน ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เป็นรายชื่อ โดยเลือกข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป (Polit & Beck, 2004) และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็น เพื่อจัดทำร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2

3.3 ผลการศึกษาข้อมูลรอบที่ 1 นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 ประกอบด้วย 3 หัวข้อ 48 ข้อความ หัวข้อที่ 1 การปฏิบัติต่อผู้ประสบภัยก่อนถึงโรงพยาบาล ประกอบด้วย 10 ข้อความ หัวข้อที่ 2 การปฏิบัติต่อผู้ประสบภัยในสถานพยาบาล ประกอบด้วย 33 ข้อความ และ หัวข้อที่ 3 การดูแลสิ่งแวดล้อมและการทำให้ปราศจากเชื้อในอุปกรณ์ทางการแพทย์ ประกอบด้วย 5 ข้อความ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา โดยผู้วิจัยตัดข้อความในหัวข้อที่ 1 ออก 5 ข้อความ และหัวข้อที่ 2 เพิ่มเติมข้อความ 2 ข้อความ (ภาคผนวก จ)

3.4 รอบที่ 2 ผู้วิจัยจัดส่งเอกสารให้ผู้เชี่ยวชาญ 2 ชุด ได้แก่ ร่างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 และแบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาของแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 ให้ผู้เชี่ยวชาญตอบพร้อมชี้แจงวิธีการตอบแบบสอบถาม และขอให้ผู้เชี่ยวชาญส่งแบบสอบถามรอบที่ 2 คืนให้ผู้วิจัยภายใน 2 สัปดาห์

3.5 หลังจากได้รับแบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาของแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 คืน ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์เป็นรายชื่อ ค่ามัธยฐาน และค่าการกระจายควอไทล์ ผู้วิจัยเลือกข้อความที่มีค่ามัธยฐาน มากกว่าหรือเท่ากับ 9 และค่าการกระจายควอไทล์ น้อยกว่า 1.67 (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530) รวมทั้งนำข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญนำมาสร้างแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ

3.6 ผลการศึกษาข้อมูลรอบที่ 2 พบว่าทุกข้อความผ่านเกณฑ์มัธยฐาน คือ อยู่ในช่วง 9 ถึง 10 แต่มี 4 ข้อความที่ไม่ผ่านเกณฑ์การกระจายควอไทล์น้อยกว่า 1.67 คือ ในหัวข้อที่ 1 มีข้อความที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 3 ข้อความ ได้แก่ ข้อความที่ 2 มีค่ามัธยฐาน 9 และค่าการกระจายควอไทล์ 2 ข้อความที่ 7 มีค่ามัธยฐาน 10 และค่าการกระจายควอไทล์ 3 และข้อความที่ 8 มีค่ามัธยฐาน 10 และค่าการกระจายควอไทล์ 2.5 ในหัวข้อที่ 2 มีข้อความที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 1 ข้อความ ได้แก่ ข้อความที่ 8 มีค่ามัธยฐาน 9 และค่าการกระจายควอไทล์ 2 จะเห็นว่าทุกข้อความผ่านเกณฑ์มัธยฐาน คือ อยู่ในช่วง 9 ถึง 10 แต่ไม่ผ่านเกณฑ์การกระจายควอไทล์ คือ อยู่ในช่วง 2 ถึง 3 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมาก แต่มีผู้เชี่ยวชาญส่วนหนึ่งเห็นด้วยน้อยจึงทำให้มีการกระจายตัวของข้อมูลสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยนำแนวปฏิบัติที่ได้มาสร้างแบบสอบถามความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติฯ ไปใช้ ประกอบด้วย 3 หัวข้อ 48 ข้อความ หัวข้อที่ 1 การปฏิบัติต่อผู้ประสบภัยก่อนถึงโรงพยาบาล ประกอบด้วย 10 ข้อความ หัวข้อที่ 2 การปฏิบัติต่อผู้ประสบภัยในสถานพยาบาล ประกอบด้วย 33 ข้อความ และหัวข้อที่ 3 การดูแลสิ่งแวดล้อมและการทำให้ปราศจากเชื้อใน

อุปกรณ์ทางการแพทย์ ประกอบด้วย 5 ข้อความ รวมทั้งหมด 48 ข้อความโดยปรับปรุงข้อความตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ (ภาคผนวก ง)

4. ขั้นตรวจสอบความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติไปใช้ ผู้วิจัยจัดส่งเอกสารให้พยาบาลแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน 2 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติไปใช้สำหรับพยาบาล และแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่ผ่านการปรับแก้จากผู้เชี่ยวชาญแล้ว เพื่อดูความเป็นไปได้ในการนำแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อจากภัยพิบัติทางธรรมชาติไปใช้ และขอให้พยาบาลส่งแบบตรวจสอบความเป็นไปได้คืนแก่ผู้วิจัยภายใน 2 สัปดาห์ หากผู้วิจัยไม่ได้รับแบบสอบถามคืนตามกำหนดเวลา ผู้วิจัยติดตามทางโทรศัพท์ใน 1 สัปดาห์ต่อมา หากยังไม่ได้รับแบบสอบถามคืนภายใน 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยติดตามจนได้แบบสอบถามครบทุกชุด ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีรายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างพยาบาล และกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

2. ข้อมูลความตรงตามเนื้อหาของแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ วิเคราะห์ดังนี้

2.1 วิเคราะห์คำตอบความตรงตามเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาของแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ

2.2 วิเคราะห์หาความสอดคล้องของคำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามความตรงตามเนื้อหาของแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลจากภัยพิบัติทางธรรมชาติฉบับเสนอผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 โดยการหาค่ามัธยฐาน และค่าการกระจายควอไทล์

3. ข้อมูลความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลบาดแผลจากภัยพิบัติทางธรรมชาติไปใช้ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ